

tutioner. Man har derfor fundet det hensigtsmæssigt at foretage en a jourføring af de gældende bestemmelser for den statslige revision, og økonomiministeren har i maj 1974 nedsat et udvalg med denne opgave. Udvalgets betænkning ligger til grund for lovforslaget.

Udvalget har i vidt omfang kunnet tiltræde synspunkterne i 5. betænkning fra Administrationsudvalget af 1960.

På grundlag af udvalgets overvejelser må man finde det hensigtsmæssigt, at der foretages en a jourføring af lovbestemmelserne svarende til den allerede skete udvikling. Ved lovforslagets udformning har man tilstræbt at give det en sådan form, at en ny lov ligesom loven af 1926 muliggør en tilpasning af revisionen til ændrede forhold i fremtiden med hensyn til løsning af offentlige opgaver og ændret regnskabs- eller revisionsteknik.

Da man i 1926 gennemførte ordningen med den centrale revisionsmyndighed opdelt i flere af hinanden principielt uafhængige embeder, kunne det næppe oprindeligt betragtes som nogen større ulempe, da revisionen på det tidspunkt foregik som detaljeret revision efter traditionelle metoder. Den foran beskrevne udvikling har imidlertid medført, at der ikke mindst inden for den økonomisk-kritiske revision er opstået behov for at foretage undersøgelser på tværs af inddelingen i ministerier og styrelser, der hidtil har været benyttet som det væsentligste kriterium for fordelingen af revisionsopgaverne mellem de forskellige revisionsdepartementer. Der er ligeledes opstået behov for en samlet planlægning og prioritering af revisionsopgaverne og for gennemførelse af en fælles uddannelses- og personalepolitik. Oprettelsen af statens centrale regnskabssystem, der vil arbejde efter et fælles edb-program for den statslige regnskabsaflæggelse, understreger yderligere nødvendigheden af, at hovedrevisionen udgør en organisatorisk enhed. Lovforslaget bygger derfor på, at der etableres en enhedsledelse for revisionen.

Enhedsledelsen foreslås gennemført ved oprettelse af en stilling som generaldirektør for den centrale revision, der foreslås benævnt statens hovedrevision.

Det har i udvalget været overvejet, hvorvidt statens hovedrevision med hensyn til dens budget og øvrige sekretariatsforretninger burde have en placering i tilknytning til centraladministrationen, eller som en konsekvens af det nære samarbejde med statsrevisorerne burde henlægges under folketinget.

I overensstemmelse med de synspunkter, der er gjort gældende af et flertal i udvalget, bygger lovforslaget på, at revisionen bevarer en således begrænset tilknytning til centraladministrationen. I

lovteksten understreges revisionens uafhængighed af regeringen og folketinget, og ved forskellige særlige bestemmelser styrkes revisionens uafhængighed i revisionsarbejdet.

Udvalget foreslår, at revisionen med hensyn til budget og lignende sekretariatsforretninger placeres direkte under en af ministrene, men således at statsrevisorerne får adgang til at tage stilling til budgettet.

Det foreslås i lovforslaget at understrege hovedrevisionens kompetence til at foretage revision eller gennemgang af alle regnskaber fra statsstøttede institutioner, foreninger og fonde m. v. i den udstrækning, statens interesser tilsiger det. Der er endvidere i lovforslaget optaget en bestemmelse om, at en del af revisionens opgaver kan varetages ved et samarbejde mellem hovedrevisionen og interne revisionsafdelinger i institutionerne, idet det forudsættes, at statens hovedrevision har ansvaret for, at der udføres en betryggende revision inden for hele det område, hovedrevisionen efter loven skal behandle.

For så vidt angår de enkelte bestemmelser i lovforslaget bemærkes i øvrigt følgende:

Til § 1.

Efter statsregnskabslovens §§ 14 og 15 varetages revisionen dels af hovedrevisorer, dels af revisionsorganer i vedkommende centralstyrelse, idet de sidstnævnte er stillet under tilsyn af pågældende hovedrevisor. Efter lovforslagets stk. 1 henlægges revisionsmyndigheden til ét embede, generaldirektøren for statens hovedrevision. Man har anset stillingsbetegnelsen generaldirektør for den bedst egnede. Ved i stk. 2 at bestemme, at indstillinger om generaldirektørens udnævnelse og afskedigelse skal foretages efter samråd med statsrevisorerne, har man villet understrege, at der er tale om en stilling, der har en sådan særlig placering inden for staten, at folketinget gennem de af tinget valgte statsrevisorer bør have direkte indflydelse på stillingens besættelse.

Bestemmelsen om, at generaldirektøren er uafhængig ved udførelsen af sit hverv indebærer, at han hverken fra folketing eller regering modtager instruktioner med hensyn til sin virksomhed. Det ophæver ikke generaldirektørens pligt til at fremsætte en bemærkning til et regnskab, at der over for ham påberåbes en ordre fra pågældende minister, jfr. den gældende lovs § 18, stk. 6.

Det forudsættes, at stillingen som embedets chef er en statstjenestemandsstilling, og at tjenestemandsløvgivningens almindelige regler finder anvendelse på stillingen.

Den centrale revisions personale forudsættes som